

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 592/2021-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (predseda senátu), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátskou kanceláriou [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], v mene ktorej koná konateľ a advokát [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cpr 1/2021 po právoplatnosti nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 520/2020-44 z 19. januára 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. novembra 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhuje vysloviť porušenie označených práv postupom krajského súdu v napadnutom konaní, prikázať mu, aby konal bez zbytočných prietahov, priznať finančné zadostučinenie v sume 1 260 eur a nahradiť trovy konania.

2. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uviedol, že je žalobcom v napadnutom konaní. Okresný súd Bratislava III ako súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom č. k. 45 Cpr 26/2017 zo 4. apríla 2019 (ďalej len „rozsudok súdu prvej inštancie“), ktorým okrem iného určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru je neplatné. Obe strany konania podali proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolania v mesiaci máj 2019. Sťažovateľ uvádza, že po doručení vyjadrení strán sporu k podaným

odvolaniam bola 8. októbra 2020 vyhotovená predkladacia správa na účely predloženia spisu odvolaciemu súdu, ktorý ho v súčasnosti eviduje pod sp. zn. 3 Copr 1/2021 (napadnuté konanie). Sťažovateľ namieta, že už vyše roka nebolo rozhodnuté o jeho odvolaní, pričom ide o prioritné konanie (pracovnoprávny spor), čo považuje za „*neschopnosť dospieť k právoplatnému rozhodnutiu v merite veci*“. Vychádzajúc z uvedeného, sťažovateľ je presvedčený o tom, že v napadnutom odvolacom konaní krajského súdu dochádza k porušovaniu jeho označených práv.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Predmetom konania o ústavnej sťažnosti sťažovateľa je preskúmanie, či je jeho tvrdenie o porušovaní označených práv postupom krajského súdu v napadnutom konaní opodstatnené.

4. Ústavný súd konštatuje, že postup súdu prvej inštancie v napadnutom konaní bol už predmetom skoršej sťažnosti sťažovateľa. Ústavný súd nálezom č. k. IV. ÚS 520/2020-44 z 19. januára 2021 vyslovil porušenie označených práv sťažovateľa postupom súdu prvej inštancie, vyslovil príkaz konať bez zbytočných prietáhov a priznal finančné zadosťučinenie v sume 500 eur, ako aj náhradu trov konania.

5. Vzhľadom na skutočnosť, že z hľadiska predmetu napadnutého konania ide o prioritované konanie, ústavný súd zisťoval stav v napadnutom konaní, keďže postup všeobecného súdu je v takýchto prípadoch ústavným súdom vnímaný a hodnotený (z hľadiska zbytočných prietáhov) prísnejšie. Krajský súd pri poskytnutí súčinnosti ústavný súd informoval, že v napadnutom konaní už bol vyhlásený rozsudok 28. októbra 2021 a v súčasnosti beží lehota na vypracovanie jeho písomného vyhotovenia. Túto skutočnosť podstatnú pre vyhodnotenie dôvodnosti sťažnosti však sťažovateľ zamlčal, hoci o termíne vyhlásenia rozhodnutia musel byť vopred informovaný. Ústavný súd v tejto súvislosti už len konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 11 dní po vyhlásení rozsudku, ktorým sa odvolacie konanie na krajskom súde skončilo. Tvrdenie sťažovateľa, ktorý svoju sťažnosť odôvodňoval tým, že žije v právnej neistote, pretože „*viac ako dvanásť mesiacov nebolo rozhodnuté o jeho odvolaní*“, sa nezakladá na pravde, keďže vyhlásením rozsudku v odvolacom konaní bola právna neistota sťažovateľa v tomto smere odstránená. Ústavný súd už len dodáva, že informácia o tom, že v napadnutom konaní bol vyhlásený rozsudok, je verejne dostupná na internete.

6. Ústavný súd na základe zistenia, že krajský súd rozhodol o odvolaní sťažovateľa ešte pred doručením sťažnosti sťažovateľa, vychádzajúc zo skutočnosti, že sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojich práv výlučne postupom krajského súdu v napadnutom konaní, hodnotiac doterajšiu dĺžku napadnutého odvolacieho konania (približne rok), zároveň zohľadňujúc pritom celkovú dĺžku konania (približne 4 roky), berúc do úvahy, že sťažovateľovi už bolo skorším nálezom priznané finančné zadosťučinenie za vzniknuté prietahy (pozri bod 4 odôvodnenia tohto rozhodnutia), aj s prihliadnutím na skutočnosť, že ide o prioritované konanie, konštatuje, že nedospel k záveru, že dĺžka napadnutého konania krajského súdu je neprimeraná, zakladajúca porušenie označených práv sťažovateľa. Ústavný súd zastáva názor, že doterajší postup krajského súdu v napadnutom konaní nedosahuje intenzitu, ktorá by bola potrebná pre prijatie záveru o porušení označených práv sťažovateľa v prípade prijatia sťažnosti na ďalšie konanie.

7. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa, ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v napadnutom konaní, odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v celom rozsahu.

8. V dôsledku konštatovania zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti sa už ústavný súd ostatnými návrhmi obsiahnutými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. decembra 2021

Peter Molnár
predseda senátu